waimo peäle külwad, siis leikad temma peält iggawest ellu. Kui surma olled läinud; siis ei mailma auu, ei rikkus, ei warra, egga selleſinnatſe kadduwa ihho himmo ſinno järrel ei käi: waid ſo teud ons, mis järrel käiwad, ja ſinno eeſt koſtwad, ehk ſinno peäle kaebawad, ſedda möda kuida nemmad ehk head ehk pahhad olliwad. Sellepärraſt astu waimus tänna ja iggapäew niſugguſe mele ja möttega Jummala ette, kuida ſurres hea melega näekſid, et ſo meel ja mötte olleks piddand ollema. Öppi iggapäew ellama, ja ſedda öppi ni kaua, kunni ſulle aega antakſe ellada. Siin ilmas ellades ſadad enneſele ſedda armu, mis töiſes ilmas iggaweſeks önnistuſeks ſulle tarwis lähheb, ehk kautad ſedda ärra. Kui hing ihhuſt lahkunud, siis ei olle ennam aega pattuſt pöerda; siis tasſutakſe ja nähtakſe kätte, mis siin olleme teinud.

27) Katſu, et ſo mötted ſinno ſees ikka head ja pühhad on. Eeſt, head ja pühhad mötted ſaatwad ja andwad üllesültſe parremat tundmiſt, ja isſiärranis patto-tundmiſt; ſe ſadab töſſiſt meelt, töe armastamiſt ja ſüddame kurbduſt tehtud patto pärraſt; waewatud ſüdda tunneb patto hädda, ja ſe öppetab siis, parremaste kui köik muu hädda, — Jummalat palluma.

28) Kui ſüddame ja ello rahhu iggatſed; siis öppi omma ſuud tallitſema ja omma keelt wallitſema.

29) Sedda ennam ſa kurjaſt mailmaſt ehk hukkaläinud innimeſteſt tagganed; ſedda ennam olled Jummala mele pärraſt.